

ที่ อต ๐๐๒๓.๕/ว ๑๕๒๓๕

ศาลากลางจังหวัดอุดรธานี
ถนนอธิปัตย์ อต ๔๑๐๐๐

๑ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการแจ้งคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ และการแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญ
เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี นายกเทศมนตรีนครอุดรธานี
และนายกเทศมนตรีเมืองทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๔๑๗๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๗

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แจ้งว่า ได้รับรายงานในเรื่องการปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งยังไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง เมื่อได้รับคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญจากผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว ไม่ได้แจ้งคำสั่งแก่ผู้รับคำสั่งเพื่อให้มาลงลายมือชื่อ พร้อมทั้งวัน เดือน ปี ไว้ในคำสั่ง ซึ่งคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ โดยมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิของบุคคลถือเป็นคำสั่งทางปกครองที่ผู้ทำคำสั่งจะต้องแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ การยื่นคำอุทธรณ์ และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ ตามมาตรา ๕ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๗ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญเป็นหนังสือ โดยจะต้องปรากฏลายมือชื่อ วัน เดือน ปี ที่ผู้รับคำสั่งได้รับทราบไว้ในคำสั่งด้วย เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาทางปกครองไม่เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย อาจมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์ในการอุทธรณ์ และการฟ้องคดีต่อศาลปกครองในภายหลัง และการพิจารณาจัดทำความเห็นนำเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อโปรดพิจารณาอุทธรณ์

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้ให้ผู้รับบำนาญแสดงการดำรงชีวิตอยู่ โดยมีกรณีผู้รับบำนาญ ตำแหน่ง ครู ได้รับบำนาญปกติ และเงินเพิ่มร้อยละสี่สิบห้าจากบำนาญปกติ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ต่อมาได้ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๕ จังหวัดจึงออกคำสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทของผู้รับบำนาญ แต่จากการตรวจสอบการโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นปรากฏว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดได้ขอโอนเงินเพิ่มร้อยละสี่สิบห้าจากบำนาญปกติของผู้รับบำนาญมาโดยตลอดจนถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๗ ซึ่งจากการสอบถามข้อมูลพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดไม่ทราบว่าผู้รับบำนาญได้ถึงแก่ความตาย เนื่องจากไม่ได้ให้ผู้รับบำนาญแสดงการดำรงชีวิตอยู่ตามข้อ ๓๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงเป็นเหตุให้การโอนเงินกองทุนฯ มีความคลาดเคลื่อน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องตามกฎหมาย จึงได้ชักซ้อมแนวทางการแจ้งคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญและการแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญ ดังนี้

/๑. การแจ้งคำสั่ง ...

๑. การแจ้งคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๗ ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๔/๑๒๘๘๒ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๗ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๘.๑/ว ๔๙๑๕ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๒. การแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยข้างต้น ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๗ ต้องให้ผู้รับบำนาญแสดงการดำรงชีวิตอยู่ในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ของทุกปี หากผู้รับบำนาญรายได้ไม่ได้แสดงการดำรงชีวิตอยู่ ให้ระงับการจ่ายบำนาญหรือเงินอื่นใดที่ผู้รับบำนาญมีสิทธิได้รับไว้ก่อน และแจ้งให้ผู้รับบำนาญแสดงหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่ให้ถูกต้องต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ สำหรับอำเภอขอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และถือปฏิบัติเช่นเดียวกัน

ขอแสดงความนับถือ

(นายสาจิต จันทร์ศิริ)

ท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานี ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานการเงินบัญชีและการตรวจสอบ

โทร./โทรสาร ๐-๔๒๒๑-๒๕๖๘

☐ ผ.บ.ท.	☐ ก.ร.ก.ม.
☐ ก.ร.บ.ถ.	☒ ก.ร.ก.จ.
☐ ก.ร.ส.ส.	☐ ก.ร.บ.บ.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุตรดิตถ์
 เลขที่ 19605
 วันที่ 27 กย 2567
 เวลา 15.36

สุภาพวีระ
 อภิเชษฐ์
 ๒๐๑๖

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๔๙๓๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
 ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการแจ้งคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ และการแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญ
 เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๔/๑๒๘๘๒
 ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ฉบับ
 ๒. สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๘.๑/ว ๔๙๑๕
 ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ฉบับ
 ๓. คำแนะนำของคณะกรรมการวิधिปฏิบัติราชการทางปกครอง ที่ ๑/๒๕๔๐ เรื่อง หลักเกณฑ์
 การแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับรายงานในเรื่องการปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญ
 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งยังไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง เมื่อได้รับคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญจากผู้ว่าราชการจังหวัดแล้ว
 ไม่ได้แจ้งคำสั่งแก่ผู้รับคำสั่งเพื่อให้มาลงลายมือชื่อ พร้อมทั้งวัน เดือน ปี ไว้ในคำสั่ง ซึ่งคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ
 เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ โดยมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิของบุคคล ถือเป็นคำสั่งทางปกครอง
 ที่ผู้ทำคำสั่งจะต้องแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ การยื่นคำอุทธรณ์ และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ ตามมาตรา ๕ และมาตรา ๔๐
 แห่งพระราชบัญญัติวิधिปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย
 ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๗ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้ง
 คำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญเป็นหนังสือ โดยจะต้องปรากฏลายมือชื่อ วัน เดือน ปี ที่ผู้รับคำสั่งได้รับทราบไว้ในคำสั่งด้วย
 เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาทางปกครอง
 ไม่เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย อาจมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์ในการอุทธรณ์ และฟ้องคดีต่อศาลปกครอง
 ในภายหลัง และการพิจารณาจัดทำความเห็นนำเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อโปรดพิจารณาอุทธรณ์

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้ให้ผู้รับบำนาญแสดงการดำรงชีวิตอยู่ โดยมีกรณีผู้รับบำนาญ
 ตำแหน่ง ครู ได้รับบำนาญปกติ และเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากบำนาญปกติ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ต่อมา
 ได้ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๕ จังหวัดจึงออกคำสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทของผู้รับบำนาญ
 แต่จากการตรวจสอบการโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ปรากฏว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 ต้นสังกัดได้ขอเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากบำนาญปกติของผู้รับบำนาญมาโดยตลอดจนถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๗
 ซึ่งจากการสอบถามข้อมูลพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดไม่ทราบว่าผู้รับบำนาญได้ถึงแก่ความตาย
 เนื่องจากไม่ได้ให้ผู้รับบำนาญแสดงการดำรงชีวิตอยู่ ตามข้อ ๓๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย
 เงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงเป็นเหตุให้การโอนเงินกองทุนฯ มีความคลาดเคลื่อน
 ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

/กรมส่งเสริม ...

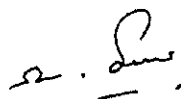
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องตามกฎหมาย จึงซักซ้อมแนวทางการแจ้งคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ และการแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญ ดังนี้

๑. การแจ้งคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๗ ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๔/๑๒๘๘๒ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๗ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๘.๑/ว ๔๙๑๕ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๒. การแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยข้างต้น ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๗ ต้องให้ผู้รับบำนาญแสดงการดำรงชีวิตอยู่ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปี หากผู้รับบำนาญ รายใดไม่ได้แสดงการดำรงชีวิตอยู่ ให้ระงับการจ่ายบำนาญหรือเงินอื่นใดที่ผู้รับบำนาญมีสิทธิได้รับไว้ก่อน และแจ้งให้ผู้รับบำนาญแสดงหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่ให้ถูกต้องต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายเอกวิทย์ มีเขียว)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
กลุ่มงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๕๑-๙๐๖๗
โทรสาร ๐-๒๒๕๑-๘๕๐๙
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th
ผู้ประสานงาน นายสัทธา แก้วจินดา
โทร. ๐-๒๒๕๑-๙๐๖๗ ต่อ ๒๑๔

ที่ มท ๐๘๐๔.๔/ ๒๒๘๘๒

ถึง จังหวัด

ตามที่ จังหวัด ได้มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อโปรดพิจารณาวินิจฉัย
 อุตสาหกรรม กรณีจังหวัด ได้มีคำสั่งจังหวัด ที่
 ลงวันที่ อนุมัติให้องค์การบริหารส่วนตำบล จ่ายเงินบำนาญปกติ เดือนละ
 และเงินบำเหน็จดำรงชีพ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้อุตสาหกรรม ซึ่งพ้นหรือออกจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ
 จึงได้ผู้อุตสาหกรรม คำสั่งดังกล่าว ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด
 พิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุตสาหกรรม จึงได้รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลเพื่อนำเรียนรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย เพื่อโปรดพิจารณาตามนัยมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔
 และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ตรวจสอบรายงานของจังหวัด แล้ว
 ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คำสั่งจังหวัด ที่อนุมัติให้จ่ายเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่
 ผู้อุตสาหกรรม ไม่ปรากฏเอกสารหลักฐานการแจ้งคำสั่งดังกล่าวแก่ผู้อุตสาหกรรม ซึ่งคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ
 เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิของบุคคลถือเป็นคำสั่ง
 ทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
 ที่ผู้ทำคำสั่งจะต้องแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ การยื่นคำอุทธรณ์ และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ ตามมาตรา ๔๐
 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อ ๒๗ ของระเบียบ
 กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 ต้องแจ้งคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญเป็นหนังสือโดยจะต้องปรากฏลายมือชื่อ วัน เดือน ปี ที่ผู้รับคำสั่ง
 ได้รับทราบไว้ในคำสั่งดังกล่าว กรณีจึงถือได้ว่า การดำเนินกระบวนการพิจารณาทางปกครองของจังหวัด
 ยังไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุตสาหกรรมในการอุทธรณ์
 และฟ้องคดีต่อศาลปกครองในภายหน้าและเพื่อให้การพิจารณาจัดทำความเห็นนำเรียนรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยเพื่อโปรดพิจารณาอุทธรณ์เป็นไปด้วยความรอบคอบ ถูกต้อง ดังนั้น กรมส่งเสริม
 การปกครองท้องถิ่นจึงส่งเรื่องคืนให้จังหวัด ดำเนินการแจ้งคำสั่งจังหวัด ที่อนุมัติให้
 จ่ายเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ผู้อุตสาหกรรม ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด โดยเทียบเคียง
 ตามคำแนะนำของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ที่ ๑/๒๕๔๐ เรื่อง หลักเกณฑ์การแจ้งสิทธิ
 ในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง พร้อมทั้งรวบรวมเอกสารหลักฐานซึ่งเป็นสาระสำคัญในการ
 พิจารณาอุทธรณ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๔/ว ๒๖๗๔
 เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ก่อนรายงานความเห็นพร้อมเหตุผล
 ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เพื่อพิจารณาอุทธรณ์ต่อไป

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
 กลุ่มงานคดี
 โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖
 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th
 ผู้ประสานงาน สุดารัตน์ ปิตแก้ว โทร. ๐๘๑-๑๗๖-๑๐๙๗

บันทึกข้อความ

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เลขที่ 22183 วันที่ - 8 พ.ค. 2567 เวลา
--

ส่วนราชการ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวง โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๒๘๔๙, ๕๐๔๖๕ (เมลิณี)

ที่ มท ๐๒๐๘.๑/ว ๕๙๑๕

วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๗

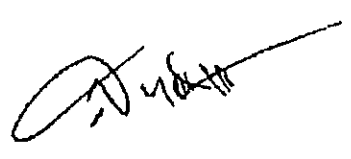
เรื่อง การแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

เรียน หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้รับรายงานข้อเท็จจริงพร้อมเหตุผลเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เพื่อพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือตามที่กฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ พบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองปฏิบัติไม่ครบถ้วนถูกต้องตามข้อกำหนดที่กฎหมายบัญญัติไว้ในเรื่องการแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทำให้ระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งจะขยายออกไปเป็นหนึ่งปี ส่งผลให้ทางราชการต้องผูกพันในการพิจารณาอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองนานขึ้นกว่าที่กฎหมายในเรื่องนั้น ๆ ได้บัญญัติไว้ อันจะทำให้การปฏิบัติราชการไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า การแจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองแก่คู่กรณีเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นการคุ้มครองสิทธิของคู่กรณีผู้รับคำสั่ง ดังนั้น เพื่อให้ระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะหรือตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้วแต่กรณี เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้รับคำสั่งทางปกครอง มิให้การใช้สิทธิอุทธรณ์ต้องขยายระยะเวลาออกไปเป็นหนึ่งปี และถูกโต้แย้งโดยไม่มีกำหนดระยะเวลา ผูกพันส่วนราชการ หน่วยงาน ผู้ทำคำสั่งทางปกครองในการพิจารณาอุทธรณ์หรือถูกโต้แย้งคำสั่งทางปกครองนานขึ้นกว่าที่กฎหมายเฉพาะในเรื่องนั้น ๆ หรือที่พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้บัญญัติไว้ จึงขอให้กำชับเจ้าหน้าที่ในสังกัดให้ถือปฏิบัติในการแจ้งคำสั่งทางปกครองให้ครบถ้วนถูกต้องเป็นไปตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และให้ระบุดำเนินการแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองตามคำแนะนำของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ที่ ๑/๒๕๕๐ เรื่อง หลักเกณฑ์การแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

นายสุทธิพงษ์ จุฑารัตนกุล
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

คำแนะนำของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ที่ 1/2540

เรื่อง หลักเกณฑ์การแจ้งคำวินิจฉัยการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง

ส่วคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครองมีกรวมเห็นว่า เมื่อพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มีผลใช้บังคับ (ตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม 2540) การแจ้งคำสั่งทางปกครองให้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องจะมีหลักเกณฑ์บางประการที่แตกต่างไปจากที่เคยเป็นมา ทว่าคือความแจ้งคำสั่งทางปกครองจะต้องปฏิบัติตามมาตรา 40¹ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ที่กำหนดว่า คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองต้องแจ้งให้ผู้รับคำสั่งทราบถึงรายละเอียดและระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งดังกล่าวด้วย ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองมิได้แจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ คำสั่งและไม่มีผลการแจ้งการใช้สิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งใหม่ในภายหลัง ระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งจะขยายออกไปเป็นหนึ่งปีตามมาตรา 40 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองและจะส่งผลให้ทางราชการต้องผูกพันในการพิจารณาอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองนานขึ้นกว่าที่กฎหมายในเรื่องนั้น ๆ ให้นับผู้ใดไว้

¹ มาตรา 40 คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระงับที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ดำเนินการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าว มีระยะเวลานับจากหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่รับคำสั่งทางปกครอง

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเห็นว่าการแจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองแก่คู่กรณีเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเพราะเป็นการคุ้มครองสิทธิของคู่กรณีผู้รับคำสั่ง ตมการแนะนำให้เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองปฏิบัติให้ครบถ้วนถูกต้องตามข้อกำหนดที่บัญญัติไว้ในมาตรา 40 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ดังนี้

1. รายละเอียดในการแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง

(1) ระยะเวลาที่ยาอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ในคำสั่ง ในกรณีเป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้

(2) ระยะเวลาขึ้นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง ประกอบด้วย บุคคลผู้รับคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง สถานที่ยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง เงื่อนไขอันเป็นสาระสำคัญในการอุทธรณ์หรือโต้แย้ง ในกรณีที่กฎหมายกำหนดไว้

(3) ระยะเวลาสำหรับการยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้ง

ตัวอย่างเช่น ใช้ข้อความว่า "ถ้าหากท่านประสงค์จะอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งดังกล่าวต่อ(1).....ภายใน ..(2).. วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งนี้"

หมายเหตุ (1) ให้ระบุ บุคคล คณะบุคคล หรือ เจ้าหน้าที่ยื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

(2) ให้ระบุระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์

2. กรณีที่สั่งแจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือ อาจแยกเป็นกรณีได้ดังนี้

(ก) ในกรณีมีกฎหมายเฉพาะเรื่องกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งไว้ เช่น การยื่นอุทธรณ์ความมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522

"มาตรา 48 ผู้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

๑๓๑

๑๓๑"

หรือการยื่นอุทธรณ์ความมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518

"มาตรา 20 ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาต หรือ ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่ออกใบอนุญาต หรือ ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

๑๓๑

๑๓๑"

ในกรณีนี้ให้เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองแจ้งรายละเอียดและระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ตามกฎหมายดังกล่าว

(ข) ในกรณีไม่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดระยะเวลาในการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งไว้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งแจ้งให้ผู้รับคำสั่งยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งต่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 44¹ ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 เช่น มาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

"มาตรา 21 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 16 ๑๐ จากเขตอุทยานแห่งชาติหรือจวนการกระทำใด ๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ"

9. กรณีคำสั่งทางปกครองที่ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องแจ้งให้ผู้กรณียุทธรณ์หรือโต้แย้งตามมาตรา 40²

คำสั่งด้วยวาจาโดยสภาพไม่สามารถแจ้งรายละเอียดและระยะเวลาไว้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้ ถ้าผู้รับคำสั่งร้องขอโดยมีเหตุอันสมควรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คำสั่งดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องยื่นขึ้นคำตั้งนั้นเป็นหนังสือตามมาตรา 35³ และในคำตั้งยื่นขึ้นเป็นหนังสือดังกล่าวเจ้าหน้าที่จะต้องแจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ในหนังสือนั้นด้วยโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อ (ก) หรือ (ข) กล่าวคือ ถ้ามีกฎหมายเฉพาะกำหนดระยะเวลาในการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ก็ให้แจ้งรายละเอียดและระยะเวลาตามนั้น ถ้ากฎหมายเฉพาะไม่ได้กำหนดระยะเวลาดังกล่าวไว้ ก็ให้เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งแจ้งให้ผู้รับคำสั่งยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งต่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

¹ มาตรา 44 ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไปได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขึ้นก่อนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้ผู้กรณียุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้กำกับทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือ โดยระบุชื่อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างถึงประกอบด้วย การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้หยุดการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้หยุดการบังคับตามมาตรา 56 วรรคหนึ่ง

² โปรดดูจึงอรุณที่ 1

³ มาตรา 35 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองเป็นคำสั่งด้วยวาจา ถ้าผู้รับคำสั่งนั้นร้องขอและการร้องขอได้กระทำโดยมีเหตุอันสมควรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คำสั่งดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องยื่นขึ้นคำตั้งนั้นเป็นหนังสือ

4. กรณีที่ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องแจ้งการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

โดยที่หน้าที่ต้องแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ในคำสั่งทางปกครองนี้จะใช้บังคับเฉพาะในกรณีที่มิใช่บัญญัติแจ้งจัดไว้ในกฎหมายว่าคำสั่งทางปกครอง โดยของเจ้าหน้าที่ต้องอุทธรณ์หรือโต้แย้งอย่างไร และภายในระยะเวลาเท่าใดเท่านั้น ส่วนกรณีที่กระบวนกรพิจารณาของศาลปกครองสิ้นสุดลงแล้ว และผู้กรณียังไม่พอใจคำสั่งทางปกครองนั้น ผู้กรณีย่อมมีสิทธิที่จะนำเรื่องไปร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์หรือฟ้องเป็นคดีต่อศาลได้คือ ไปตามหลักการทบทวนทางกฎหมาย ซึ่งในกรณีดังกล่าว เจ้าหน้าที่ไม่อยู่ในสภาพที่จะรับผิดชอบได้ว่าเรื่องใดจะร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์หรือฟ้องศาลได้หรือไม่ และภายในระยะเวลาใด โดยแน่ชัด ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงไม่มีหน้าที่ต้องแจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่จะแนะนำถึงสิทธิที่จะนำเรื่องไปร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์หรือฟ้องคดีต่อศาลตามที่เห็นสมควรก็ได้

5. ปัญหาตามเกี่ยวกับการใช้พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

เนื่องจากหลักการในพระราชบัญญัติดังกล่าวถือว่าความแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองเป็นส่วนหนึ่งของการทำคำสั่งทางปกครอง การไม่แจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งจะมีผลเป็นการขยายระยะเวลาการอุทธรณ์หรือโต้แย้งที่สั้นกว่าหนึ่งมีออกไปเป็นหนึ่งปีและมีผลใช้บังคับแก่คำสั่งทางปกครองที่ออก ตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม 2540 เป็นต้นไป ดังนั้น คำสั่งทางปกครองที่ออกก่อนวันที่ 14 พฤษภาคม 2540 การไม่แจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งจึงไม่อยู่ในบังคับของมาตรา 40¹ วรรกสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

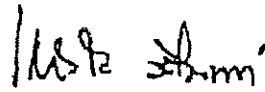
6. แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองที่ออกตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม 2540 และเจ้าหน้าที่ไม่ได้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ในคำสั่งทางปกครอง

บรรดาคำสั่งทางปกครองที่ออกตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม 2540 เป็นต้นมา ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่ได้แจ้งรายละเอียดและระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งให้ได้รับคำสั่งทราบ ผลทางกฎหมายจะทำให้

¹ ไปรษณีย์จอร์จ 1

ระยะเวลาการใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งที่สั้นกว่าหนึ่งปีขยายไปเป็นหนึ่งปีเสมอ ฉะนั้น เจ้าหน้าที่ควรพิจารณาว่าจะแจ้งคำสั่งใหม่หรือไม่ หากเห็นเป็นการสมควรก็ให้แจ้งคำสั่งทางปกครองไปใหม่พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งไปด้วย เพื่อให้ระยะเวลาอุทธรณ์เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะหรือตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เพื่อให้การใช้สิทธิอุทธรณ์ในทุกเรื่องต้องขยายระยะเวลาออกไปเป็นหนึ่งปีอันจะทำให้การบริหารราชการไม่เกิดความเสียหายอันของกฎหมาย

(นายเตติมชัย วสันนัท)

ประธานคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

